

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 29. Juli 1493

De iure deliberandi

[urn:nbn:de:bsz:31-319110](#)

filius pōt abstinere non est dūbiū q̄ nō est dare me-
dium: vt. l. nec emancipatus. j. de le. i. Et hūc respectū
certe habuit glo. in. l. iulianus noster. j. de cōdi. t. de. m̄
secura adiōne videſ a r̄pe mortis suis heres postq̄
nō abſtinuit: vt. l. i. §. q̄ sunt in prāte. si quis omis. cau-
te. Et predicta vera si querat de medio t̄pis: sed o me-
dio p̄sona. sec̄ et quo q̄s esset suus per medianam perso-
nam alterius: vt. j. de acqui. re. do. l. si quis in aliena.
C̄ Sed quero pater instituit filium sub conditione si
monasterium intrauerit: an pōt institui sub tali cōditio-
ne. Et videtur q̄ sic. q̄ est potestatiua et sic valet: vt. l.
t. l. suus quoq̄. By. tenet cōtrariu: q̄ nō sufficit q̄ sit
potestatiua solū: sed oportet q̄ sit facilis: vt. hic. t. l. su-
us quoq̄. secus si difficultis: vt. l. hec cōditio. j. de cōdi.
t. demon. t. l. i. e. ti. t. q̄ ingredi monasterium sit diffici-
le allegat By. in au. de monachis. §. i. col. i.

C̄ De iure deliberandi. Rubrica.

Ex. I. sequenti.

C̄ Seruo nō daf t̄ps ad deliberādum: an vellit adire.
t. patri aut̄ t. filio simul daf. monachus vero in hoc ser-
uo equiparatur.

Seruuſ. Op. t. videſ q̄ seruuſ
debeat habere t̄ps ad
deliberandū: q̄ ipſe pōt nō adire: vt. l. cuſ proponas. C. de here. insti. So. seruuſ nō
pōt adire nec repudiare. Adire nō nisi pre-
cedat iussus: vt. l. si q̄s mihi bona. §. iuſſum. j. de acqui-
ren. here. Item repudiare nō pōt: vt. l. i. §. per seruum
j. de suc. edic. sed pōt nolle adire. sed pp̄ter hoc non
datur t̄ps ad deliberādū. C̄ Quero qd in filioſa. Cre-
do q̄ debet dari patri t. filio simul: q̄ neuter sine alte-
ro pōt repudiare: vt. l. is q̄ heres. §. f. t. l. se. j. ti. i. j. sed
aliud in seruo: q̄ solus pōt repudiare: vt. l. i. §. per ser-
uum. j. de suc. edic. dixi in. l. legatu: in prima charta. j.
de leg. i. C̄ Quero quid in monacho instituto vel suc-
cedente ab intestato cui eparabimus seruo vel filio.
Effectus est magnus: q̄ si filius repudiatur pater nō po-
test adire: vt. l. f. §. vbi aut̄. C. de bo. que lib. secus i ser-
uo. de hoc scribo in materia vulgaris substitutionis. m̄
in hoc puto q̄ eparetur seruo cuſ non fit spes q̄ sibi
facto sui iuris possit queri.

Ex. §. sequenti.

Qui def t̄ps ad deliberandū: t. an fideicommissario def
t̄ps ad deliberādū. Et an possit fideicommissari vniuer-
salis ex p̄ſona sua iuēcarium facere. Et cuſ citantur he-
redes instituti quārum t̄ps debet dari ad adeundam
hereditatem: t. an si iudex cā non cognita dedit scđam
dillationem: an q̄ sit sub illa dillatō sit ipso iure nullū
Ait pretor. No. tex. hic dum dicit t̄ps. t. c̄.
q̄ vbi t̄ps nō dicit certum reli-
quif arbitrio iudicis. C̄ Quero cui datur t̄ps ad deli-
berādum. Dicit glo. q̄ beredi nō legatario cum dam-
num nō cōtineat: vt. l. si hereditatē. §. man. C̄ Quid in
fideicommissario vniuersali. Ex rōne glo. videſ q̄ debe-
at habere t̄ps ad deliberandum: q̄ cōmodum t. incō-
modum haber: vt. habetis insti. de fideicom. here. §. si
quis. C̄ Et ex hoc cōcluditur ad questionem vtrum fideicommissarius vniuersalis possit ex sua persona iuē-
carium facere. Et dixi q̄ sic. q̄ inuentarium sit ad hoc
vt cesser deliberatio: vt. l. fina. §. ii. C. de iure delib. sed
deliberatio cadit in heredes sicut i fideicommissarius. er-
go t. ita dixi in. l. in ratione. §. quod vulgo ad. l. fal. t.
in Spec. de instru. edic. §. dicto. ver. quid si heres non
fecerit. C̄ Quero rota die cirantur heredes instituti v̄l-
venientes ab intestato: t. iudex statuit terminum iu-
quam debeat respondere: an velint esse heredes v̄l nō
quero quantum tempus debet dari. Habet in. l. itaq̄
tex. no. q̄ debet dari ad minus t̄ps centum dieruz. t. ex-
pressius in. l. i. §. largius. de suc. edic. t. ex hoc reproba-

ui glo. §. de here. insti. l. si quis insitatur: sed hoc ex-
minatur latius per glo. j. de acqui. here. l. quā diu. t. ibi
dicam. C̄ Item quero dicis hic q̄ secunda dilatio de-
berari causa cognita. hoc facit ad materiā. l. in pecu-
niarijs. §. de ser. Sed querit glo. si iudex dedit dilatio-
nem sine cause cognitione vtrum sit ipso iure nullū. q̄
sub illa dilatione sit vel valeat: sed annuletur per ap-
pellationem ab interlocutoria de iure canonico. vel p
appellationem a dissimilitudine de iure civili. Rūdeo ut dū
pi. in. l. i. j. de reg. iur.

Ex. I. sequenti.

C̄ An t. q̄ t. de quibus instrumentis creditoribus de-
functi sit danda copia t. notarius tenetur dare insti-
m̄ vbi habeo obligatum nomen debitoris mei.

Risto scriplit. Op. q̄ quis non

strumēta aduersario. Contra in. l. is apud quez
. C. de eden. t. l. i. t. l. q̄ accusare. e. ti. sed hic cogitur q̄s
edere instrumenta creditoribus. So. dicit gl. hic loḡ
an aditā hereditatē. quo casu sit copia credito:ibus he-
reditarijs: s̄ post additionē nō sit copia: q̄ creditores ī
cipiūt b̄re aduersariū: t. hoc nō ad fūdādā itētionē: s̄
ad fundādā replicationē sic: vt. l. f. C. de eden. l.
ibi de hoc sint opinōes t. est casus in. l. pe. §. f. ad. l. fal.
C̄ Quero hic sit copia instrumentorum heredi. de qui
bus instrumentis loḡtur. Respondeo de hereditarijs
vt. l. aristo. de acqui. here. vel etiam de instrumentis exi-
stentibus penes creditores hereditarios s̄m quosdaz:
vt glo. dicit q̄ siet sic: q̄ iudex faciat. pelamari q̄ quicū
q̄s habet instrumenta hereditaria vel debet aliqua ha-
bere ab hereditate ostendat infra talem diem alias sibi
preiudicat: vt est tex. in. l. i. §. cuſ dicitur. j. si cui plusq̄
p. l. fal. facit optie. j. de acq. here. l. aristo. C̄ Ultio hec
l. probat vnum videlicet ego creditor habeo obligata
oia bona mei debitoris: t. volo q̄ notarius det mihi in
strumentum q̄ habeo obligatu: nomen debitoris mei
dico q̄ debet dare copiam: vt bic. t. l. f. j. de bo. auc. iu-
di. poss.

Si maior. In tex. ibi sine preiudicio. f. adi-
p̄tis ideo presumēdūm est q̄
per hoc non videtur adire s̄m By. C̄ No. q̄ pendēt
dilatione permittat heredi vendere res hereditarias.
Lōtra. j. e. l. ait pretor. vbi videtur speciale in pupillo
nō in maiore q̄ vēditio impediatur. So. vt ibi dicam.

Ait pretor. No. tex. ibi enim absur-
dum dicit t̄c. d̄f. hic q̄ il
le q̄ non pōt alienare non pōt actiōes exercere.

C̄ Lōtra de. l. p̄curatorum. §. de procu. So. fateor in
eo qui non pōt alienare suo nomine: sed in eo qui non
pōt alienare nomine alterius non sequitur. ergo nō po-
test actiones intētare nomine illius: q̄ pōt habere mā
datum ad agendum non ad alienandum. Ad quod fa-
cit tex. t. glo. in. l. eius est nolle. j. de regu. iur. C̄ Item
op. de. l. aristo. §. si maior. §. eo. ti. vbi indistincte in per-
sona cuiuslibet deliberantis non permittit alienatio
nisi causa cognita. So. ibi loquitur in magna heredita-
te. hic in parua. Preterea hic potest diminui causa ve-
scendi pupillum. ibi non. ita dicit glo. tu aut̄ aduerte
qualiter iste. ll. procedat: q̄ si maior. deliberat de adeū
da hereditate ipse deliberans non pōt alienare delibe-
rōne pendente nisi causa cognita: vt. l. aristo. §. i. §. e. §.
si esset datus curator bonis vel ipse vel alius: tunc pōt
alienare ex causa sine decreto iudicis res tempore peri-
turas: vt. l. si quis instituatur. §. f. t. l. seq. §. de here. in-
sti. sed si pupillus deliberat. etiam curator datus bonis
non possit alienare aliquas res etiam tempore peritu-
ras nisi causa cognita: t idem puto in qualibet perso-
na infirma nisi causa cognita. hic est casus in. l. si quis i-
stituatur. §. f. §. de here. insti. t. ideo hic dicit pretor
diminui vetabo: t. sic loquitur imponaliter a quocuq̄
sed in. l. aristo. §. si maior. loquitur personaliter. f. de p.

C̄ De iure
deliberandi
Rubrica.

a C̄ Arbitrio
iudicis. t. vi
do. Abb.
m. c. nōnulli
de referpt.
vbi in nō di
positis a tu
re cōmitis
arbitrio iu-
dicis.

sona eius qui deliberat.

Ex.l.sequenti.

Can hec.l.hbeat locuz in nepote. Et an in filio emācipato. Et an filius qui repudiauit hereditatez mater' nam possit penitere. Et.j. quātū tps possit adire ille q̄ semp tacuit. Et an ille qui repudiauit audiāt in perpetuū volēs adire in suo. dic vt hic. et l.f. C. de repu.be redi. Et an si aliquis dixit nolo repudiare hereditatez vel dixit hereditatem sibi nō expedire inducatur repudiatio. Et quid si dixit nolo adire: an inducatur repudiatio. Et si pretor statuit certum tps. j. q̄ debet adire vel repudiar e si nil facit videatur repudiare.

I quis suus. No.notabilem.l. et cōcordat.l.f. C. de re.bere. **C**Op. de illa.l.f. C. d̄ re.here. hic dicitur q̄ permittit post repudiationem. Contra imo infra triennium: vt.l.contraria. So. intellege illam sm istam: vt possit adire infra triennium cōputandū a tpe repudiationis si fuit maior. v̄l.infra triennū cōputandū a tpe utilis anni si fuit minor. et sic est casus singularis q̄ potest restituī maior de eo quod gessit infra quadriēnum quod datur ad restitutionē q̄ est ibi speciale regulariter: vt.l.doli mali. S. diuersum. j. de noua. **C**Item op.de.l.ij. S. de iur. et fac. igno. vbi post repudiationem nō potest adire. Quidaz dicunt q̄ ibi ta cendo. hic expresse repudiando. Alij dicunt ecōtra. v̄de gl.ibi. vel verius ibi substitutus vel legitim? q̄ adiſt vnde filius excluditur ab hereditate materna: vt. j. ad tertul. l. filij. S. i. suum autem heredē adeundo ab hereditate paterna nō excluderet infra dicta tpa. ita loquif hic sm Ja. de are. et sm hoc loquif de hereditate pater na. ibi de h̄reditate materna: et hec est vera sol. **C**Que ro ergo et reuoco in dubium utrum hoc habeat locum in quolibet suo tam in filio q̄ in nepote. Dic vt.l.pe. de repu.here. que loquitur tñ de hereditate paterna. sed ista.l.loquitur in quolibet suo. et sic intelligo: et ita sen sit glo.in.l.nonnunq̄.j. de col.bono. et l. iusta interpretatione. circa fi. j. de ver.sig. vbi patris appellatio intel ligitur de auo.sic.l.f. que loquitur d̄ hereditate paterna intelligam de auita. **C**Quero qd de emancipato. Glo.hic et in.l.f. de repu.here. dicit idex qd in suo per l.nonnunq̄.j. de col.bo. So.l.nōnunq̄ non loquitur de repudiante: sed volente conserfe. Est ergo dicēdūz de filio emancipato quod dicāz de filio repudiante hereditatem maternam: vt pbatur expresse. C. de iur. et fac. igno. l.ij. t.ij. et ibi no. et dīti in. d. l. nōnunq̄. I. qdā dicāt idem in filio emancipato quod in suo per l. p. be rede. S. papi. de acqui.here. que. l. modicūz facit: vt ibi videbitis. **C**Quid in hereditate materna vtruz possit penitere si repudiauit. Glo. q̄ sic in.l.f. de repu.here. per l.filij. S. i. ad treb. aduerte. l.filij. S. i. non loquitur i repudiante: sed in eo q̄ dicit nolo adire. nam ille qui de liberat potest dicere nolo adire. ideo nō presumitur repudiare dicēdo nolo esse heres: nisi sit elapsus annus post q̄ dīxisset: vt. d. l. filij. S. i. sed si repudiasset nunq̄ post posset adire: vt. d. l. ij. t. ij. C. de iur. et fac. igno. et l.sicut. C. de repu.here. circa qd die vt dīxi in. l. filij. S. i. j. ad tertul. **C**Quero infra quātū tps possit adire ille qui semper tacuit. Respondeo v̄sq̄ ad. xix. annos si vivit. sed si decessit infra annum transmittit ius delib erandi. als seces: vt.l. quoniam sororem: et ibi no. et l. antiquioribus. C. de iure deli. de cuius iuris deliberandi transmissione plene dicam. j. de re. du. l. qui duos. in p̄pn. **C**Sed quero vtruz ille qui repudiauit audiatur in perpetuum volens adire in suo. Dic vt hic. et l.f. C. de repu.here. in extraneo si est maior non auditur: vt. l.sicut. C. de repu.here. sed beneficio fideicōmissi possit cogi: vt.l.nam quod. S. f. j. ad treb. si vero est minor: tūc debet audiri nisi bona fide sint alienata a substituto: vt.l. q̄ si minor. S. scuola. S. de mino. et ibi glo. **C**Quero quid si aliquis dixit nolo repudiare. v̄l. dīxit

hereditatez sibi nō expedire. Dic aut hoc ipse dīxit p̄ tempus datum sibi ad deliberaendum: et tunc ista verba inducunt repudiationez: vt.l.sed si alio. S. i. t. l. oēs qui. j. ad treb. Aut hoc dīxit ante petitam delibera tionem: et tunc ista verba cum cursu triū mensium inducunt repudiationem. tex.est no. et singularis in.l.i. S. si mili modo. circa primam col. cum sua glo. C. eo. titu. **C**Sed quid si dīxit nolo adire. Dico q̄ in illo qui dīxit nolle se adire cum cursu an inducitur repudiatio: vt.l. filij. S. i. j. ad tertul. et ita tenet. L. y. in. L. i. j. C. de iu. et fac. igno. licet. P. e. ibi aliter dicat. facit quod no. C. vñ lib. l. qui se patris. vbi videtur q̄ idem sit dicere nego me esse heredem: et nolo esse heres. et est ratio differentie ī ter hec et ea que dīxi in precedenti. q. q; hec verba sunt abnegatiua voluntatis deficientis: nec ponunt voluntatem ad aliquid tendere: vt si dīco nolo esse heres. non tñ dīco q̄ habeā animuz repudiandi: sed magis diffe redi: vt no. in. d. l. ij. C. de iur. et fac. igno. Idez si nego me heredem: vt no. in. l. qui se patris. sed in. q. precedēti verba ponunt aliquam voluntatem adesse: cum dīco volo repudiare hereditatem: vel dīxit sibi non expedire hereditatez vel similia. et ideo vel inducitur repudia tio statim: vel inducitur cum cursu minoris temporis. eadem ratione ista verba volo adire: vel puto nibi hereditatem expedire. si p̄ferantur post tps datuz ad de liberandum inducerēt aditionē: vt. d. l. oēs qui. ad trebel. als post lapsum spaciū trium mēsium: vt. d. S. su mili modo: q. d. verba ponūt aliquam voluntatem: et ista sunt vtilia et singularia. **C**Sed quid si pretor statuit certum tps infra quod debeat adire vel repudiare: et nil facit: Dic qñq̄ illud tempus statuit ei qui est in stitutus sub conditione potestatiua vel mixta: et tūc elapsō tempore habetur p̄ repudiante. sed pro adeunte non p̄t baberi cū conditio non sit impleta: vt. l. si q̄ instituaf. S. de here. insti. et l. si seruus. j. de bo. aic. w. pos. Quandoq̄ illud tempus statuitur ei qui est institutus pure. et tunc aut statuitur ad petitionem filij ex hereditati qui vult intentare querelaz: et dic vt.l. scimus. S. f. C. de inossi. tes. Quādoq̄ statuif ad petitionem creditoris: et tunc elapsō tempore habetur p̄ adita: vt. l. f. S. sed q̄ quidam. et S. se. C. e. Aut statuitur ad pe petitionem substituti: et tunc elapsō tpe habef pro repudiata: vt. l. q̄ diu. et ibi no. j. de acqui.here. et sic ista lex non corrigitur. I. glo. dicat eam corrigi in. d. l. f. S. sed q̄ quidam: et male: et ibi doc. repbendunt ipsam. Ego dīxi q̄ ille qui dīxit hereditatem nō expedire vel nolle adire. ista verba non inducunt repudiationez nisi cum cursu certi temporis: vt. S. dīxi. hoc est veruz nisi sit cōpulsus adire. vel si patitur se compelli: tunc q̄tum ad suum damnum habetur pro repudiante: et sic non potest adire: vt. l. nam quod. S. si quis compulsus. et l. ita tamen. S. si patronus. j. ad treb. et ibi dīxi: et habetur in l. generaliter. C. de insti. et substi.

Ei filium De hac materia vidistiis ple qne in.l. ex facto. S. si quis ro gatus. ad treb. et i. l. gñaliter. C. de insti. et substi.

CIncipit liber quintus. De testō mili. Rēca.

CQuerit Hy.super hac rubrica quot sunt militis p̄ uilegia que latius dic in.l. neqz. S. ij. j. e. ti.

Ex.l.sequenti.

CAn stāte statuto q̄ in maleficis possit perueniri ad condēnationez non obstante vlla iuris solennitate dū modo conster de maleficio per testes si testes fuerunt examinati die veneris sancti: an possit perueniri ad cōdemnationem.

Ilitibus. **C**Op. q̄ miles debe at testari iure communi ni vt. C. e. l. pe. Huius contrarii timore gl. soluit distinguendo tres casus. vide glo. q̄